

IEDERE KNIE ZAL ZICH BUIGEN

A. E. Knoch

IEDERE KNIE ZAL ZICH BUIGEN

De verheerlijking van God is het geweldige doel van de eonen. Iedere atoom van het universum, elk schepsel, hoe klein ook, elke gebeurtenis in de wereldgeschiedenis maakt deel uit van het verreikende plan om God te verheerlijken aan het einde van de eonen (tijdperken), in de voleinding. Een volmaaktheid, die voor ons nu onvoorstelbaar is, zal dan heersen, en Zijn plan is dan tot een volkomen einde uitgevoerd. De visioenen van de profeten hebben de duisternis met een glimp van die heerlijkheid doorbroken en met het verschijnen van onze Heer is er nog meer licht in die duisternis gekomen. Maar de goddelijke heerlijkheid zal pas aan het einde van de boze eonen en bij het begin van de goede eon (de 4^e eon) haar grote alles omvattende en voor allen zichtbare doorbraak bereiken. De wederkomst van Christus is het signaal voor deze ontwikkeling in de mensheid op de aarde. Maar voordat dit gebeurt, wordt deze heerlijkheid al geopenbaard aan Zijn gelovigen, die voor een hemels lotdeel zijn uitgekozen, bij Zijn komst. De “Bêma” is het begin, de inleiding van de onthulling van de heerlijkheid van God voor het universum.

Hoe gewichtig voor ons, gelovigen, de presentatie voor de Bêma ook is, ons verlies of onze lof, onze daaropvolgende positie van heerschappij te midden van de hemelingen in Christus, of Christus' verhoging tot de hoogste regionen van het heelal - dit alles is slechts het begin van het vertonen van de Allerhoogste in al de volmaaktheid en voortreffelijkheid van Zijn wijsheid, Zijn macht en Zijn liefde. Ons hoogste voorrecht zal niet zijn, dat wij lof ontvangen van hen over wie wij met Hem mogen heersen, maar dat wij onze knieën voor Hem buigen in diepste aanbidding, in het bewustzijn, dat wij uit genade daarvoor zijn uitverkoren om de hemelen weer onder Zijn voeten te brengen in ootmoedige belijdenis en de eerbied, die Hem toekomt.

De aarde is het toneel, waarop de tragedie van de eonen zich afspeelt en de mensen zijn de figuren in het toneelstuk van de verzoening. Niet alle schepselen van God zijn ertoe uitgekozen om beproefd te worden in de gure wind van nood en benauwdheid en door de vernietigende kracht van het kwaad. Wij maken hier een moeizaam leerproces door, anderen leren weer van ons en van ons lijden en onze verdrukkingen. Toch spelen wij als het ware slechts bijrollen en blijven op de achtergrond, zodat Hij alleen op de voorgrond staat. Gods kracht en barmhartigheid, Zijn wijsheid en liefde vormen samen het grote thema van Zijn schepping en openbaring. Wij bevinden ons midden in het verloop van de eonen, deze worden onweerstaanbaar naar het geweldige einddoel gedreven. De tegenwoordige tijd is een tentoonspreiding van de veelvuldige wijsheid van God. De toeschouwers zijn de overheden en machten te midden van de hemelingen. Als wij ons altijd bewust zouden zijn van onze rol, dan zou ons geloofsleven nog veel meer door Zijn wezen gevormd worden. De goddelijke wijsheid zou ons veel intenser verlichten en onze dienst en wandel zouden harmoniëren met deze wijsheid.

De veelvuldige wijsheid

Het mag ons met grote vreugde en onvermoeibare ijver vervullen in het dienen en volgen van onze Heer, dat ons bestaan nodig is om te dienen als uitbeelding van Gods wijsheid (Ef. 3:10). Maar onze zegeningen, hoe alles overtreffend ze ook zijn, zijn niets in vergelijking met het besef, dat wij een zegen voor de grote Eigenaar zijn. Hij heeft ons in een

positie geplaatst, waarin wij de hoogste vorm van wijsheid mogen weerspiegelen. Niet alleen, dat God alle mensen door en door kent, Hij weet alles te gebruiken en tijdelijk kwaad om te zetten in eindeloze zegen. De meesten van ons ontbreekt het aan wijsheid, daaruit ontspringt ons falen. God weet echter zelfs het ergste doelmissen (zondigen) om te zetten in de grootste zegen. Dit bewees Hij gedurende de voorbije eonen veelvuldig en Hij zal dit net zo in de toekomst in onvoorstelbare mate bewijzen. Wij hebben het voorrecht daar deel aan te hebben.

Vanuit het standpunt van de God-vijandige mens gezien, waren de afgelopen eonen vol mislukkingen van God. Zijn schepsel Adam zondigde en krenkte Hem en bracht daardoor het hele mensengeslacht onder de heerschappij van zonde en dood. Had God dat niet door verstandige voorzorgsmaatregelen kunnen verhinderen? Het nageslacht van de eerste mens werd zo goddeloos, dat ze bijna allemaal door de vloed omkwamen. Waarom heeft God dat niet voorzien en het kwaad tegengehouden? Daarna zonderde Hij het volk Israël af, om als drager van zegen voor de andere volkeren op te treden. Maar het verging Hem met dit volk nog erger dan met de overige mensen; zij kruisigden zelfs Zijn Christus en mislukten daarmee jammerlijk in het reddingswerk, dat door God voor hen bestemd was. Wangedrag op wangedrag, de ene mislukking na de andere. Alles wat God deed, leek in een noodlottige mislukking te eindigen. Zowel de schepping als ook de onthullingen aan Zijn uitverkorenen waren vol met bewijzen van de oneindige wijsheid van God; maar Zijn werk met de mensheid leek het tegendeel te laten zien.

Voor de mens, die niet met God vertrouwd is, lijkt het tegenwoordige handelen van de Godheid een groot fiasco. Op bijna ieder terrein van het leven komen de stervelingen, die Hij schiep, te kort. Ze zijn goed geoefend en succesvol in het uitoefenen van alle kwaad, vooral in het vervaardigen van alles vernietigende moordwapens. De grootste mislukking is echter het christendom. Ondanks de verleende voorrechten vergeleken bij Israël, is dit bijna nog dieper gezonken dan dat uitverkoren volk. Alleen wie verlichte ogen des harten heeft, is in staat de veelvuldige wijsheid van God in deze vermeende mislukking te zien; want alleen het voor het geheimenis (dat van de eonen af aan verborgen was) geopende hart is in staat de omvang van de wijsheid te bevatten, die daarin getoond wordt.

Maar nu, omdat het beheer van het geheimenis onthuld is, kunnen de overheden en machten te midden van de hemelingen zien, dat deze mislukking een bewijs is van Zijn alles overtreffende wijsheid, de noodzakelijke achtergrond voor Zijn huidig en toekomstig betonen van genade en heerlijkheid, zowel aan Zijn aardse als ook aan Zijn hemelse schepselen. Alleen door het contrast wordt het Zijn schepselen mogelijk gemaakt Zijn wegen te kennen en aan de uitwerking van Zijn plannen en voornemens Zijn wezen te begrijpen, dat alleen Liefde, Licht en Leven is.

De onnaspeurlijke rijkdom van Zijn genade

Vandaag de dag zijn onze zegeningen geestelijk, in geloof. Wij mogen steunen op de beloften en een rustig, van de wereld afgezonderd leven leiden in Christus Jezus, onze Heer. Onze zegeningen zijn in de hemelen, ze treden pas in de komende eonen aan het licht. Dan zullen wij niet langer zwakke en vermoeide stervelingen zijn, maar sterke en verheerlijkte onsterfelijke mensen, aan wie zich de bijzondere goedheid van God openbaart en van wie het vroegere onvermogen en de zondigheid een perfecte achtergrond vormt voor de alles overstijgende rijkdom van de genade van God. Wij zijn daarom niet om onze eigen capaciteiten of op grond van onze inspanningen gekozen, maar om de verheerlijking, die

God uit Zijn werken en Zijn wijsheid doet voortkomen, tot nut en tot aanschouwelijk onderwijs voor de hemelingen.

Nu zijn we nog steeds egocentrisch. Zolang wij in dit sterfelijk lichaam zijn, wordt ons hart in de eerste plaats bewogen door de gedachte aan ons “recht” of “onrecht”, onze goede naam of onze slechte reputatie, aan wat voor ons aangenaam of pijnlijk is. Voor de “Bêma” zullen wij onsterfelijkheid aandoen en onze ik-gerichte aard zal helemaal veranderd worden; want al het lijden behoort dan tot het verleden, er is geen mislukking meer, de genade zal alles terechtgebracht hebben. Er bestaat dan geen aanleiding meer om ons zorgen te maken om onszelf, zodat ons hart geheel op God gericht is, volledig in beslag genomen door Zijn genade en heerlijkheid. Wij staan dan volkomen in Zijn dienst, niet alleen in de aanbidding, maar in de uitvoering van Zijn plan om elke knie in aanbidding tot buigen te brengen. Gods genade en liefde zullen dan in de hemelen niet alleen onthuld worden door woorden, die wij zullen spreken, maar in het verschil van wat wij ooit *waren* en wat van ons door Gods genade *geworden* is. Ooit onwaardig en onbekwaam, maar nu bekwaam en verheerlijkt, zijn wij een unieke tentoonstelling van de werkzaamheid van Zijn genade, een onthulling van de kracht van Zijn liefde.

Dat is onze blijde taak in de komende eonen. Tijdens het duizendjarig Rijk en de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde, dus tijdens de laatste twee eonen, zal God Zijn alles overstijgende genade door ons tentoonspreiden. Dit feit zou ons diep verootmoedigen; want de genade vraagt niet *onze* werken of *onze* goede daden, maar onze verootmoediging in het besef niets uit onszelf te kunnen doen. Zouden wij een of andere roem uit onszelf hebben, dan zou dat de manifestatie van Zijn liefde te niet doen. Als wij menen, zelf waardig te zijn, dan bewijst dit alleen maar, dat wij ons hebben laten bedriegen en het hart van God, dat zich in Christus Jezus geopenbaard heeft, nog niet hebben begrepen. De genade zou hier werkzaam worden om ons in de juiste ootmoed te brengen.

Maar is de genade dan niet nu al zichtbaar? Volstrekt niet. Er is maar heel weinig van wat God voor ons gedaan heeft, naar buiten toe zichtbaar. Inwendig kan onze geest wel jubelen over de heerlijkheid van Zijn genade, maar dat is voor de hemelse wezens nauwelijks waarneembaar. Zij moeten nu met onze toestand van nederigheid bekend gemaakt worden, zodat ook zij de diepte van onze verootmoediging gewaarworden, zodat het contrast in het bijzonder bij hen in het oog valt, als wij verheerlijkt zullen zijn. Daarom is ons verblijf en ons zijn in het vlees noodzakelijk. Hier hoort ook ons zo dikwijls mislukken bij, ons onrechtvaardige gedrag, waarvoor weliswaar geen verontschuldiging is, maar dat God ook tot Zijn eigen verheerlijking in de komende eonen zal gebruiken door ons volmaakte zijn in Christus.

De genade is gemakkelijker te begrijpen, als wij haar als deel van de heerlijkheid van God zien. In onze trots en onze eigengerechtigheid zouden wij graag het loon *verdienen* dat ons eens zal toevallen; wij zouden de prijs voor ons lotdeel graag zelf willen *betalen*. Ook als dit mogelijk zou zijn, zou het er weinig toe bijdragen Gods hart aan de hemelse wezens te onthullen. Voor hen zou er niets aanbiddelijks of bijzonder prijzenswaardigs zijn aan dergelijke gerechtigheid. Hun hart zou daar niet door bereikt worden, hoewel gerechtigheid in de heerschappij van God essentieel is. Alleen als God op basis van Zijn rechtvaardigheid door Christus Zijn onnaspeurlijke genade uitstort, dan worden de harten van de hemelingen diepgaand bewogen, en zij zullen eveneens neervallen en hun knieën in diepe aanbidding buigen. Het dienen als zegendrager, om dit doel te bereiken, zal ons met het hoogste geluk vervullen.

Als leerling leek het ons misschien eigenaardig als de leraar bij het *verlaten* van de school erover sprak, dat wij voor een *nieuw begin* stonden. Maar nu, op onze geestelijke positie toegepast, zien wij daarin een goede verduidelijking met betrekking tot ons verdere leven na het gebeuren voor de “Bêma”. Dat zal ons daarna niet als het einde van ons sterfelijke bestaan lijken, maar als het begin van het echte leven, waarvoor wij in werkelijkheid geschapen en geroepen, gerechtvaardigd en verzoend, levend gemaakt en verheerlijkt zijn. Deze verwachting verheft ons hart te midden van onze huidige nederigheid en spoort onze wandel en dienst aan; ze is de voorproef van de heerlijkheid van ons toekomstige leven.

Wij willen Gods machtige doel altijd voor ogen hebben, niet alleen nu als troost in het hedendaagse lijden en in de vernederingen, maar in blij verwachten, in al ons denken over de toekomst. Dan zal ook de opvatting over het gericht voor de Bêma een verandering ondergaan. Wij zullen tot het vreugdevolle besef komen dat het niet een ‘rechterstoel’ is, waarvoor, zoals algemeen wordt beweerd, de bestraffing van onze zonden plaatsvindt (als men al onderscheid maakt tussen de verschillende processen van het gericht). Maar het is de machtige hemelse aanvangsceremonie van de eonen der eonen, van waaruit God actief en zichtbaar begint te verschijnen aan de rest van Zijn schepping, door Zijn Christus met al Zijn gelovigen, om schepselen van Zijn hand tot vertrouwelingen te maken, tot geliefden van Zijn hart. Voor de “Bêma” worden wij toebereid en toegerust tot dienst, om mee te werken aan het bereiken van het heerlijke einddoel van de eonen.

Paulus verzekert ons, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die in ons geopenbaard zal worden (Rom. 8:18). Wat een bemoediging voor ons! Te midden van zwakheid en onverschilligheid, gebrek aan kennis, tegenstand, laster en smaad – niet alleen van tegenstanders, maar ook van verkeerde vrienden – is het bijzonder bemoedigend, het gewicht van deze aardse last te vergelijken met het alles verre te boven gaande en tot het alles overtreffende leidende eonische gewicht van heerlijkheid. Toen Paulus dit deed, veranderde zijn innerlijke instelling diepgaand, zijn ergste problemen werden een lichte last van een ogenblik (2 Cor. 4:17).

Maar ons hoogste geluk zal niet in persoonlijke zegeningen liggen, maar in het feit, dat wij anderen zegen kunnen brengen. Het is zaliger te geven dan te ontvangen (Hand. 20:35). De onthulling van de zonen van God zal heel de schepping uit de slavernij van de vergankelijkheid bevrijden, waaraan ze onderworpen was. Redding en verzoening, rechtvaardiging en levend making zullen in de voleinding het deel van *allen* zijn, niet alleen van de gelovigen. Wij zijn niet alleen met al deze dingen gezegend, maar ook met onsterfelijkheid en eonische heerlijkheid; wij zijn bovendien voor alle anderen het zegenkanaal, het lichaam waardoor deze zegeningen tot stand gebracht worden. Onnoemelijke vreugde zal Gods schepping aangrijpen bij het zien van de openbaring van de veelvuldige wijsheid van God, Die uit het falen van Zijn schepselen alles overstijgende zegeningen voortbrengt, die alle gebieden omvatten, zelfs die van de hemelen.

Op die grote dag zal geen beperking, geen gebrek aan kracht, geen zwakheid ons meer hinderen. We zullen volkomen toegerust zijn voor welke taak dan ook, om elk tekort aan te vullen.